תרומות פ"ו], כ) סוכה נ.

ווט׳ ב״ב לו: מ״ם שחו

[וע" צ"ב לו. נו"ם שט], ג) [נ"ל ושפי], ד) פסחים כ:, ה) [שם לג: וע"ש חולין

נג:ו. ו) מ״ל ל״ג. ז) ושבת

הגהות הב"ח

(מ) גמ' על ידי הדחה.

(וכל היכא וכו׳ לא יאמר).

לא גרסי ליה: (ב) רש"י

לנה (וכל היכא וכו׳ לכתחלה לא יאמר). תא״מ

ונ"ב זהו פי' למאן דגרם לכמחלה לא יאמר ואחר

כך מתחיל הדיבור ה"ג והתניא וכו' ואמתניתין דלעיל קרמי דקתני

דלעיל קרמי דקתני ואם אמר לא אמר כלום ול"ג לכתחלה

לא יאמר בתמיה הס"ד

ואח"כ מ"ה הרי שהיו:

(ג) ד"ה עשר וכו' לכהן לשתיה וכו' הוא דאיכא

מא"מ ונ"ב גם זה למאו

(ד) ד"ה ה"ג אומר וכו׳

מברומיה והס"ד חבית

המשתברת כאבודה דמיא דקתני לעיל ואם אמר לא אמר

לא אמר כלום וקשרי

חל שם מעשר עליה

הכא במאי מתקו האי

טיבלא הס"ד: (ה) ד"ה (כשעקל בית וכו' לא

חששון, תח"מ ונ"ב גם זה למאן דגרס לכתחלה לא יאמר:

. ההיא חבית לזרים

(כמו זה וכו׳

המשתברת

תא"מ ונ"ב רש"י

מן המוקף כדאמר בהאשה רבה

לא. ל"ג ליה כדפי׳ הקונט׳ דהא בברייתא דמייתי נמי אסור לכתחלה היכא דאיכא הפסד כהן דקתני ובשמן לא יעשה וא"כ לעיל נמי דאיכא הפסד כהן שפיר אסור לכתחלה אלא אמאי דקאמר לעיל באפי׳ דיעבד לא אמר כלום פריך:

שכך מסננין את היין: אתי דירי תקדה. ומסיק אי חיישיי לתקלה תנאי היא והא דאמר

יל שהיה מעון בדי יין ובדי שמן לא יאמר הרי הן בו'. וח"ת אין לו אלא שלרו. שכר כלי ושכר פעולה: גבו' ולימא ליה אפי׳ אין משתבר נמי לא יאמר דאסור לתרום אלא מן מהפקירא זכינא. דבש שלך היה הולך כולו לאיבוד והריני כמניל מן ההפקר ואמאי אין לו אלא שכרו כוליה דבש לישקול וגבי חמור ליכא למימר הכי דיכול להצילה הוא: משסברום. והכל נשפך

ביחד: לא אמר כלום. אלמא כיון דלאיבוד אזל לית בהו זכייה והפהירא הוא: כדאמר ר' ירמיה. לקמן: בעקל. דדובשה כרוך עליה חבית של דבש קשורה בעקל ולא ישפך הכל אלא מנטף מעט מעט וליכא הפקר: הרי פירות. של מעשר שני שיש לי בתוך ביתי מחוללין כו': (ב) וכל היכא דאיכא. קלת הפסד וליכא איבוד לגמרי כי הכא דמוקמת לה בשיכול להציל ע"י הדחק ושמא יציל: לכתחלה לא יאמר. בתמיה: הרי שהיו לו. ללוי: עשר חביות של טבל. הטבול לתרומת מעשר והוא טמא דתרומת מעשר דידיה לא חזיא לכהן לשתיה אלא לזלף ולקמיה מוקי לה ביין חדש דלא חזי כולי האי לזלף דלא אלים ריחא ופסידא פורתא הוא דאיכא של להציל על ידי ביכול להציל על ידי הדחק: ה"ג אומר הרי היא תרומת מעשר על השע הברוחיה (ד): שמן. דמרומה טמאה חזי להדליק וכי מפסיד לה לכהן איכא פסידא טובא: (ס) כשעקל בים הבד כרוך עליה. דלח חשיב פסידה כולי החי כגון זה שחין יכול להציל אלא ע"י הדחק: למאי חזיה. ואפ״ה קתני אומר הרי הוא תרומה אלמא להפסד מועט לא חששו: לא ישפכם. שלא יעבור עליהם אדם יחף ויכנס ארם של נחש ברגלו ע"י מכת לרור וימות: ם (ולה יגבל בהן הת הטיט) ולה ישקה בהן לבהמתו. משום סכנת נפשות שמא ישחטנה אחרי כן: מסננת. כלי ע"ג כלי ונותנין השמרים בתוך העליון והוא ככברה והיין מסתנן מאליו: יש בה משום גילוי. לריך לכסות העליון כדי שלה ישתה בו נחש וחף על פי שהיין מסתנן והולך חיישינן שמא יעבור הארם עם היין לתוך הכלי וכ"ש כשהתחתון מגולה: שלא טרקו. בשלא עירבו אדם וכגון הך מסננת שאין איש נוגע בה: אבל טרקו אסור. והכא בהך חבית כי מערה ושדי ליה מחבית למסננת מטריק ומתבלבל הארס עם היין ויולא דרך המסננת לכלי: דמנה מידי. בגד או שולי כברה על פי חבית ושפי ליה ומסננו בנחת. שפי לשון שופך כמו השופה יין (לתמרי) [לחבירו] בבא מליעא (דף ס. ע"ש) רודיי"ר: ורבי נחמיה. ואי ההיא די׳ חביות רבי נחמיה היא: מי **תרמינו.** מן הטמא על הטמא: אלא בשל דמחי. הקילו משום דרוב עמי הארץ

יאם אמו לא אמו כלום הכא היכי מתקן טבלים במידי דליתיה בעין בשלמא אי תנא לעיל ואם אמר דבריו קיימים איכא למימר כא הפסד כולי. האי אומר לכתחלה אבל השוריי

רבינו חננאל

מתניי. זה בא בחביתו של יין וזה בא ... ואקשינן אמתניתין דקתאני [אין לו אלא] שכרו, לימא ליה כיון ... נא מהפקירא קא זכינא וודידי הווא כוליה. מי לא תניא ... כשעקל בית הבד כרוך עליה. פירוש הכד שנסדקה ... שקשורה ומהודקת כמין ארוגה ... לגמרי, אלא דולף וטורד. ואקשינז מעשר על ט׳ חברוו . ואם אמר כן לא ... יאמר כל הפירות שיש לי בבית הרי ה... הכא במאי עסיקינן בשיכול להציל מי ... חביות טבל טמא וראה . לא יעשה כן מפני הפסד כהן. ... הערל בתחילתו . הנה נתתי לך את ואחת טמיאה, ואמר ר ... להא מתניתא בשעקל בית הבד כרוך עליו. ... הא. .ולו, ייתכן יעשהו במסננת וכר׳ נחמי׳. [סוגי]ן דשמעתא יין ... בענן טוב, מוכחר מן השתיה, דאמרינן שותין מלוג [בסל]ע מזלפין מ... היא, דתניא חבית ייז של

מעשרין הן" וכבר נתעשר: שותין מלוג בסלע ומולפין מלוג בשחים. לשתיה אם ימלא יין בזול לוג בסלע יקח אבל לזלף יקח אפי׳ ביוקר הלוג בשתים סלעים דהנאה יתירא היא: מקלה. לשתותן והרי היא טמאה:

אמר דבריו קיימין הכא במאי עסקיגן בשיכול להציל אי בשיכול להציל לכתחלה אמאי לא יאמר יבשיכול להציל על ידי הדחק (6) וכל היכא דאיכא הפסידא לכתחלה לא יאמר והתניא הרי שהיו לו עשר חביות של מבל ממא וראה אחת מהן שנשברה או שנתגלתה אומר הרי היא תרומת מעשר על תשע חברותיה ובשמן לא יעשה כן מפני הפסד כהן א"ר ירמיה כשעקל בית הבד כרוך עליה בשלמא שנשברה חזיא אלא נתגלתה למאי חזיא וכ"ת חזיא לזילוף והתניא חמים שנתגלו הרי זה לא ישפכם ברשות הרבים ולא יגבל בהן את המים ולא ירבץ בהן את הבית ולא ישקה מהם את בהמתו ולא בהמת חבירו דעבר לה במסננת כר' נחמיה דתניא מממננת יש בה משום גילוי אמר רבי נחמיה אימתי בזמן שהתחתונה מגולה אבל בזמן שהתחתונה מכוסה אף על פי שהעליונה מגולה אין בה משום גילוי לפי שארם של נחש דומה לספוג וצף ועומד במקומו לאן איתמר עלה א"ר סימון אריב"ל לא שנו אלא שלא מרקו אבל מרקו אסור התם נמי אפשר דמנח מידי אפומא דחביתא ירשפי ליה ורבי נחמיה (מממא אממא) מי תרמינן והתניא תורמין מן הממא על הממא

ומן המהור על המהור ומן המהור על הממא

אבל לא מן השמא על השהור ר' נחמיה אומר אף מן השמא על השמא לא התירן

לתרום אלא בשל דמאי הכא גמי בשל

דמאי אמר מר ובשמן לא יעשה כן מפני

הפסד כהן סמאי שנא שמן דראוי להדליק

יין גמי ראוי לזילוף וכי תימא זילוף לאו

מילתא היא והאמר שמואל משום רבי חייא

שותין מלוג בסלע ומזלפין מלוג בשתים

הכא במאי עסקינן בחדש והא ראוי לישנו

יאתי ביה לידי תקלה שמן נמי אתי ביה יאתי ביה

הגוזל ומאכיל פרק עשירי בבא קמא

או אין לו אלא שכרו יואם אמר אציל את שלך

ואתה נותן לי דמי שלי חייב ליתן לו ישמף

נחל חמורו וחמור חבירו שלו יפה מנה ושל

חבירו מאתים והניח זה את שלו והציל את

של חבירו אין לו אלא שכרו יואם אמר לו

אני אציל את שלך ואתה נותן לי את שלי חייב ליתן לו: גמ' ואמאי לימא ליה

מהפקירא קא זכינא מי לא תניא יהרי שהיה

מעון כדי יין וכדי שמן וראה שהן משתברות

לא יאמר הרי זה תרומה ומעשר על פירות

שיש לי בתוך ביתי ואם אמר לא אמר כלום

כרא"ר ירמיה כשעקל בית הבד כרוך עליה

ה"נ "כשעקל בית הבד כרוך עליה ואם אמר

לא אמר כלום והתניא ימי שבא בדרך ומעות

בידו ואנם כנגדו לא יאמר הרי פירות שיש

לי בתוך ביתי מחוללים על מעות הללו ואם

לידי תקלה דמנח בכלי מאום יין נמי מנח ליה בכלי מאום השתא לזילוף קא בעי ליה בכלי מאום קא מנח ליה ותקלה עצמה תנאי היא דתניא חבית של יין של תרומה שנטמאת בית שמאי אומרים

המוקף וי"ל דנקט משתברות משום דבעי למיתני סיפא ואם אמר לא אמר כלום א"נ בשבתות וימים טובים איירי שמותר לתרום שלא

(יבמות דף לג:):

וכל היכא דאיכא פסידא לכתחלה אלא נתגלתה למאי חזיא. אכל

משמן לא פריך דקתני בשמן לא יעשה אבל התרומה חלה וכי נתגלתה למאי חזיא דאיכא למימר דחזיא להדלקה ומ"מ איכא הפסד כהן כיון שאין יכול להדליק בו כי נתגלתה אלא בטורח כי לריך שלא יגע בשמן כלל ולא בכלי במקום שיש שמן: **ולא** ישקה מהן דבהמה. פי׳ בקונטרס שמה ישחטנה וחיכה סכנת נפשות ואין נראה דאפי׳ לבחמה טמאה לא ישקה משום בל תשחית כדמשמע בפרק ב' דע"ז (דף ל: ושם) דמוקי התם הא דתניא שמותר להשקות לבהמתו בשונרא שאין קשה לה ופריך א"ה דחבירו נמי ומשני כחיש דידיה נמי כחש הדר בריא מדפריך דידיה נמי כחיש משמע דאסור משום בל תשחית ועוד מדלא מוקי לה בכל בהמה טמאה שאין לחוש שמא ישחטנה משמע דבשאר בהמות טמאות דקשה לה אסור משום בל תשחית ומיהו י"ל דבשאר בהמות טמאות לא בעי לאוקומי משום דאטו בשופטני עסקינן שמשקין לבהמה דבר שמתה על ידן: אימתי בזמן שהתחתונה מגולה. וא"ת א"כ פשיטא דיש בהן משום גילוי דהוי כשאר מגולין וי"ל דס"ד שהנחש ירא לבא מפני החול שהוא שומע שנופל היין ממסננת לתחתונה כדאמרינן בפ"ב דע"ז (דף ל:) טיף טיף אין בו משום גילוי קמ"ל דכה"ג שרוחה היין שנשפך בבת אחת לכלי התחתון אין מתיירא להיות סבור שהוא הול בני אדם אלא סבור

בפ"ק דשבת (דף יו: ושם) גבי י"ח דבר גידולי תרומה כתרומה בו ביום גזרו ומפרש התם טעמא משום תרומה טמאה ביד כהן דילמא משהי לה ואתי לידי תקלה והתם ליכא מאן דפליג דכ"ע אית להו י"ח דבר אור"י דשאני התם דפעמים שמשהה אותה ביותר ואין זורעה באותה שנה שאירע שום דבר שלא יזרע בעת הזרע וימחין עד שנה אחרת אבל הכא לעולם יכול הוא לעשות

א מיי׳ פי״ב מהל׳

עין משפם

נר מצוה

סמג עשין עד טוש"ע ח"מ סמג עשין על טושייע חיימו סי' רסד סעיף ה: בא ב ג מיי' שם הל' ג טוש"ע שם סעיף ג: פב ד מיי' פ"ג מהלכות

תרומות הלכה יו: בג ה מיי פייב מהלי גזילה ואבידה הל' ה ועיין במ"מ סמג עשין עד טוש"ע ח"מ סי׳

פד וז מיי׳ פ״ד מהלכות מעשר שני הלי יב: פה ח מיי׳ פי״א מהלי רולח ושמירת נפש הלכה טו סמג עשיו עט

טוי"ד סי' קטו: שוי"ד סי' קטו: פו ט מיי' שם הל' יד: פו י מיי' פ"ה מהלכות תרומות הלכה ח:

הגהות מהר"ב רנשבורג

א] גם' אין לו אלא שכרו. עיין לעיל דף נח ע"א חוס' ב"ה אי נמי וכו׳ בסוף הדבור מה שכתבו בזה:

> לעזי רש"י רודיי"ר [רידיי"ר]. להפריד יין משמרים.

מוסף רש"י

אין לו אלא שכרו. כשאר פועל ואין בעל כשאר פועג ועדן הדגש משלם דמי היין הרי זה לא ישפכם. שמא יענור לא ישפכם לדם יחף ויעמוד הארם בין קשרי אלבעומיו וכיון פין קטרי מנכטונגי זכון שוכנס מעט ונוקב בכשר שוב אין לו רפואס (ע"ז ל:). ולא ירבץ בהן את הבית. להשכיב את העפר ואכק שלא שם). מסננת. ר בלע"ז, מסנות יעלה שמסננין בה קונדיטון כמו שעושין בעלי חנויות שחלוי כמין כברה ובו אבקת רוכל ויין ותחתיה כלי והקונדיטון מסתנו לתוכו. יש בו משום גילוי. אם הניחו בלא שמירה כשיעור שהיית גילוי המפורש בהכל שיטית היקרי התפורש בסככ שומטין (חולין י.) כדי שיצא נחש מתחת אוון כלי וישתה ויחזור לחורו, ים נשמיה (פוכה יה נשמיה (פוכה שהתחתונה. כלי התחתוו (שם). וכי תימא זילוף לאו מילתא היא. לא חשיב והרי הפסידו (פסחים כ:). שותיו מלוג. שנמכר בסלע ומזלפין מלוג הנמכר בשתים, נוח לקנות לוג בשתי סלעים לזילוף מלקנותו לשתיה, ומי שאינו עשיר יקח יין בזול לשתייתו לוג בסלע ויין ביוקר לזילוף (שם). בחדש. דאין כיוסף נודף ואין ראוי לזילוף (שם). אתי ביה לידי תקלה. אם ישהנו אנלו עד שיתיישן אתי למשתי מיניה (שם). השתא לזילוף קא בעי ליה. ולריך שיהה לו ריחו טוב, ובכלי מחום רמי לים. בתמים (mm). ותקלה כים מחח.

אין הכ... היא עוד אין הכ... היא ובפרק ראשית הגז , וכב... אותו הנה בקיצור, בפסחים בסוף פרק ראשון , ובפרק ראשית הגז , וכב... אותו הנה בקיצור,

תשפך